

Grindina aftur í útvarpið

LANGT síðani man vera, at vit hava verið so vælsignað við grind sum seinastu dagarnar – heilar fyra ein og sama dag.

SPELL bert, at vit ikki longur fá útvarpið til hjálpar, so flest møguligir føroyingar kunnu fáa lut í hesum ríka fongi. Orsøkin til, at grindarfráboðanir í síni tíð vórðu stöðgaðar í útvarpinum, var sjálvsagt, at truplari skuldi vera hjá ivasomum fremmandafólki at gera sær dælt við hesum "føroyska svinarinum" við útspilling, boykottum og tað, sum verri

var móti øllum sum føroyskt er, fyri eyga.

MEN í dag, nú drápin víssuliga eru batnað munandi og fólkið alt greiðari um, hvat vánalig viðferð og upptøka av grind hefur at týða fyri grindandstöðingar og harvið framtíðar frið okkara til at nýta hesa gávu skilagott, er tað helst ivasamt, um vit longur hava nakað at vinna við at krógva nakað – eitt nú at sýta grindarfráboðanum í okkara góða útvarpi. Tað ringasta, sum kann henda í sambandi við grind er, at hon ikki verður væl og virðiliga upptikin, og tá er skomin vís.

BYGDIR okkara liggja eisini so ójavnt fyri til grind, at reglan einsamøll um ikki at halda til, tá nóg mikið er til í ávísu øki, dugir lítið hjá fólki, har eingin

grind hefur verið, fæst rakstur ikki á møguliga grind á hvalvág, har trot er á grind.

VIT mugu ásanna, at grundarlagið undir góða gamla grindabýtinum til ávís øki er broytt munandi við frálika ferðasambandinum og at tað, sum ræður um fyrst og fremst eftir eitt óskammiligt dráp má vera at fáa fongin til haldar, nærum líkamikið av hvørjum.

HESIN spurningur var eisini tann einasti, skilagóði grindarformaðurin í Kvívík var eitt sindur ivasamur í, tá hann í útvarpinum varð spurdur um, hvussu gekst við stóru grindini í Leynum fyrrakvæðið, men vónaði so inniliga, at alt fór at verða væl og virðiliga upptikið.

OKKARA met í alheimshøpi

eru kanska eins nógv vánalig sum góð, og heldur ikki í grindadrápi munnu vit vera heimsmeistarar, hóast stórar batnar. Men gongur framá sum higartil, kundi hent, at týðningarmesti parturin av tí, andstöðingarnir hanga seg í, kann fara at verða, at grindin verður nýtt sum söluvøra og hartil dýr, hóast pástandir okkara um, at so er ikki.

EISINI hesum eiga vit at taka okkum av í álvara. Sjálvsagt er tað ómaksleyst og forkunnugt at fara í handilin at keypa sær eitt kók, tá vit munga mest, men við best møguligum upplýsingum í loftmiðlum okkara um grind kundi tørvurin á hesum "loyvda lógarbroti" verið minkaður munandi – kanska fyribeindur.

r.

Jákup Lindenskov, lögtingsmaður um sjúkráhusmálið:

Panikkloysn

har sjúklingurin rindar prísin, og sum landsstýrið og fíggjarnyndin eiga sín stóra part av ábyrgdini av

Jákup Lindenskov, lögtingsmaður, sum herfyri setti sín stuðul til samgonguna í veð í samband við tær mongu uppsagnirnar á landssjúkrahúsinum, er als ikki nøgdur við ta loysn, sum landsstýrið nú er komið til. Hann hevur tó ikki enn tikið støðu til, um hann framhaldandi vil stuðla samgonguni ella ikki.

-Hevði tað hjálpt upp á stöðuna, um eg tók meg aftur, gjørdi eg tað sjálvandi beinanvegin. Men lat landsstýrið nú fáa arbeiðsfrið til á ólavsøku. Tá fái eg at síggja hvussu verður við mínum suðlium til landsstýrissamgonguna, sigur Jákup Lindenskov.

Saman við Jóhannesi Dalsgaard gjørdi Jákup Lindenskov vart við seg tá

tað kom fram, at 111 fólk skuldi sigast úr starvi á landssjúkrahúsinum. Jákup Lindenskov sigur, at hetta var serliga av trimum orsøkum.

-At vit á ongan hátt kundu góðtaka, at skerjingin fór at ganga út yvir dagligu røktina á sjúkráhusinum, tí tað ger longu tann niðurskurðurin, sum varð framdur fyri tveimum árum síðani.

-At vit ikki kundu standa aftanfyrir ein politikk, sum miðvíst minskar um røktina á m.ø. sinnissjúkradeildunum, soleiðis at viðurskiptini skjótt liggja niðanfyrir lágmarkið í hinum norðurlondunum.

-Og at vit ikki góðtøku, at 111 fólk vórðu uppsøgd kalt og kyniskt, tí kalt kríggj tóktist at vera millum umsitingina og landsstýrið.

Lítill sparing

Jákup Lindenskov sigur, landssjúkrahúsið er frammanundan so bein-

skert, at tað er í ávísu færum undir lágmark, og at úrslitið av hesum skerjingum er, at sjúklingurin rindar prís. Hann heldur tað vera torført at fáa eygað á samfelagssparingina við skerjingunum.

-Tað tykjast meira at vera prinsippir, sum her ræður um, men hesi prinsippir eru dýr fyri tey, sum nú hava fingið sparkið. Hesi verða nú noydd til at leita sær stuðul til upphalds úr øðrum almennum kassa, sigur Jákup Lindenskov.

Panikkloysn

Jákup Lindenskov kallar loysnina, sum landsstýrið nú er komið til fyri panikkloysn.

-Vit trýsta landssjúkrahúsið út um alt mark, istaðin fyri í álvara at hyggja eftir, hvussu vit á skilabestan hátt kunnu reka samlaða sjúkráhusverkið. Hesar sjei milliónir, sum nú venta í, standa á ongan hátt í mun

Jákup Lindenskov, lögtingsmaður, er als ikki nøgdur við ta loysn, landsstýrið kom til

til tær mongu uppsagnirnar, og heldur ikki til samlaða raksturinn upp á 210 milliónir, sigur Jákup Lindenskov. Hann leggur aftrat, at vit skulu eisini hava í huga, at meginparturin av teimum 210 milliónunum verða goldnar úr ríkiskassanum.

-Tað er møguligt, at sjúkráhusleiðslan hevur eina ávísa skyld í stöðuni sum er, men vit koma ikkiuttanum, at bæði fíggjarnyndin og landsstýrið hava sína stóru ábyrgd av tí dráli, sum nú kostaði nóg fleiri uppsagnir enn neyðugt hevði verið, um

ynski um eykajáttanini beinanvegin varð tikið í álvara, sigur Jákup Lindenskov.

tór.

Skóthúsið KAMBUR á Kambsdali

Húsinu eru væl útgjærd og vælegnað til legur og skeið við upp til 60 luttakarum.

Skúlar, barnagarðar, feløg og onnur, sum vilja leiga húsinu, kunnu venda sær til skrivstovuna, tlf. 11075.

KEFUM-SKÓTARNIR
Í FØROYUM
Tlf. 11075 - Hoydalsvegur 6
Postbox 1080 - 110 Tórshavn